

فراوانی عفونت نهفته ویروس هپاتیت B در معتادین به مواد مخدر تزریقی

آمیتیس رمضانی^۱، کیهان ازادمنش^۲، آزو آقاخانی^۳، محمد بنی فضل^۴، علی اصغر فرازی^۵، علی اسلامی فر^۶، رزیتا عدالت^۶، نبی ا.^۷
 ایزدی^۷، فاطمه السادات مهدویانی^۷ و معصومه صوفیان^{۷*}

۱. متخصص بیماری‌های عفونی و گرمسیری، استادیار انسستیتو پاستور ایران
۲. PhD بیوتکنولوژی، استادیار انسستیتو پاستور ایران
۳. پاتولوژیست، استادیار انسستیتو پاستور ایران
۴. متخصص اطفال، انجمن حمایت از بیماران عفونی کشور
۵. متخصص بیماری‌های عفونی و گرمسیری، استادیار دانشگاه علوم پزشکی اراک
۶. فوق لیسانس، انسستیتو پاستور ایران
۷. پزشک عمومی، مرکز تحقیقات انتقال خون ایران

* نشانی برای مکاتبه: اراک، میدان ولی عصر، بیمارستان ولی عصر، تلفن: ۰۲۱۶۶۴۶۵۱۴۷، نامبر ۰۲۱۶۶۴۶۵۱۴۷
 دریافت مقاله: بهمن هشتاد و هشت پذیرش برای چاپ: فروردین هشتاد و نه
 ma_sofian@yahoo.com

چکیده

سابقه و هدف: عفونت نهفته ویروس هپاتیت B (*Occult HBV infection*) به موارد عفونت *HBsAg* با *HBV* غیرقابل شناسایی در خون اطلاق می‌شود. عفونت نهفته *HBV* در تعدادی از گروه‌ها مانند معتادین به مواد مخدر تزریقی شایع تراست و این افراد از گروه‌های پرخطر برای اکتساب عفونت *HBV* محسوب می‌گردند. هدف از این مطالعه تعیین فراوانی عفونت نهفته ویروس هپاتیت B در مردان *IDUs* دارای *anti-HBc*/ایزوله می‌باشد.

روش کار: ۱۵۳ مرد *IDUs* در این مطالعه وارد شدند. در کلیه افراد *anti-HBc*, *anti-HCV*, *HBsAg*, *anti-HBs* و *anti-HIV* اندازه گیری شد. در پلاسمای بیماران دارای *anti-HBc*/ایزوله به روش *real time PCR* مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: از ۱۵۳ مورد مطالعه ۱۱ نفر دارای *anti-HBc*/ایزوله بودند (۱۱/۲٪، ۰/۷٪، ۰/۹٪) و در *HBV-DNA* می‌چیک از افراد دارای *anti-HBc* ایزوله شناسایی نشد. عفونت هم زمان *HIV-HBV* در ۰/۹٪، *HIV-HCV* در ۰/۲٪ و *HCV* در ۰/۵٪ افراد مشاهده گردید. ۱/۳٪ افراد نیز الوده به هر ۳ عفونت *HIV*, *HCV* و *HBV* بودند.

نتیجه گیری: مطالعه ما نشان داد که *anti-HBc* ایزوله و عفونت نهفته ویروس هپاتیت B در معتادینی که درنواحی مرکزی ایران (با اندیمیستیه پایین برای *HBV*) زندگی می‌کنند بدون ارتباط با سن، نوع مواد مخدر مصرفی، مدت زمان تزریق مواد مخدر و عفونت *HIV* هم‌زمان بسیار اندک می‌باشد.

وازگان کلیدی: معتادین به مواد مخدر تزریقی، عفونت نهفته ویروس هپاتیت B (*Occult HBV infection*), *anti-HBc*

ایزوله *HBc*

مقدمه

عفونت نهفته *HBV* به موارد عفونت *HBV* بدون حضور *HBsAg* گفته می‌شود. تئوری‌های متعددی در مورد مکانیسم‌های احتمالی عدم شناسایی *HBsAg* در حضور ویرمی *HBV* در سرم، از جمله موتاسیون های موجود در ناحیه pre-S و ژنوم ویروس، کاهش viral load و حساسیت ناکافی تست‌های موجود برای شناسایی *HBsAg* مطرح هستند(۴-۷).

عفونت با ویروس هپاتیت B (*HBV*) یک مشکل جهانی است که ۳۵۰ تا ۴۰۰ میلیون نفر را در دنیا آلوده کرده است (۱). شیوع *HBV* در نقاط مختلف جهان متفاوت می‌باشد. در حال حاضر ایران از نظر شیوع *HBV* در منطقه با اندیمیستیه پایین قرار دارد و این میزان از ۱/۷٪ تا بیش از ۱/۵٪ در بین استان‌های مختلف متغیر می‌باشد(۲ و ۳).

یافته‌ها

۱۵۳ معتاد به مواد مخدر تزریقی مرد با میانگین سنی $۳۰/۷ \pm ۵/۹$ سال (طیف ۲۰ تا ۵۰ سال) در این مطالعه وارد شدند. مدت زمان تزریق مواد مخدر در این افراد $۵۰/۶ \pm ۵/۶$ ماه (طیف ۳ تا ۲۴۰ ماه) بود. همه اینها سابقه حبس در زندان را داشتند. anti-HBs ، HBsAg ، anti-HCV در anti-HBc ایزوله و anti-HIV به ترتیب در $۵/۵$ ٪ ، $۷/۲$ ٪ ، $۴۴/۴$ ٪ ، $۵/۹$ ٪ و $۵/۹$ ٪ بیماران مثبت بودند. عفونت همزمان HBV در HIV-HCV در $۷/۵$ ٪ ، HIV-HBV در $۷/۲$ ٪ و HIV در $۵/۲$ ٪ افراد مشاهده گردید. ۱/۳٪ افراد نیز الوده به هر ۳ عفونت HIV ، HCV و HBV بودند. ۳۴٪ افراد تنها یک ماده مخدر استفاده می کردند که شایعترین انها به ترتیب هروئین (۲۲/۲٪) ، تریاک (۳/۹٪) ، کراک (۳/۹٪) ، نورجیزک (۲٪) و تمجیزک (۲٪) بود. بقیه از بیش از یک ماده مخدر استفاده می کردند که شایع ترین انها مصرف همزمان تریاک ، هروئین و کراک (۱۷/۶٪) و هروئین و کراک (۱۵/۷٪) بود. ۱۱٪ نفر دارای anti-HBc ایزوله بودند و معنی داری مشاهده گردید ($۱۰/۰$ ٪ در برابر $۵/۶/۳$ ٪ $<0/۰۰۳$ P).

بحث

در این مطالعه میزان عفونت نهفته HBV در معتادان IDUs دارای anti-HBc ایزوله ساکن اراک (منطقه با اندمیسیته پایین HBV) بررسی شده است. HBV-DNA در هیچیک از این افراد یافت نشد. بررسی مطالعه مصرفی، مدت زمان تزریق مواد مخدر و عفونت HIV مشاهده نشد. ولی بین افراد دارای anti-HBc ایزوله و فاقد این از نظر عفونت HCV اختلاف معنی داری مشاهده گردید ($۱۰/۰$ ٪ در برابر $۵/۶/۳$ ٪ $<0/۰۰۳$ P).

مطالعات در خصوص عفونت نهفته HBV بسیار اندک است. اغلب مطالعات عفونت نهفته HBV را در IDUs دارای عفونت HIV بررسی کرده اند و این میزان بر اساس حساسیت تستها از صفر تا ۱۰ ٪ با روش PCR (۱۳-۱۵) تا ۳۵ ٪ باروش های حساس تر (۱۶-۱۷) متغیر می باشد. این تفاوت در شیوع عفونت نهفته HBV در IDUs می تواند به دلیل شیوع متفاوت عفونت HBV در کشورهای مختلف نیز باشد. همچنین تفاوت در حساسیت روش های بکار برده شده و تعداد مشخصات دموگرافیک جمعیت مورد مطالعه نیز از دیگر عوامل ایجاد این اختلافات می باشد. مطالعه ما نشان داد که در یک منطقه با اندمیسیته پایین HBV میزان پایین عفونت نهفته HBV قابل پیش بینی است.

anti-HBc ایزوله به حضور انتی بادی بر علیه انتی ژن کور هپاتیت B بدون حضور anti-HBs و HBsAg اطلاق می گردد که گاهی تنها نشانگر عفونت مزمن HBV می باشد. عفونت نهفته HBV ممکن است در بیماران دارای anti-HBc ایزوله مشاهده گردد (۸)، به علاوه عفونت نهفته HBV در تعدادی از گروه ها مانند معتادین به مواد مخدر تزریقی (IDUs) ، همودیالیزی ها، افراد دارای عفونت همزمان HIV و HCV در مبتلایان به هپاتوسولار کارسینوم و بیماری های کبدی کربپیتوژنیک نیز مشاهده می شود (۹-۱۱). معتادین به مواد مخدر تزریقی از گروه های پرخطر عفونت HBV و مخزنی برای ویروس های منتقله از راه خون محسوب می گردند. با توجه به ارتباط بین تزریق مواد مخدر و عفونت HBV تعجب آور نیست که افراد IDUs در خطر عفونت نهفته HBV نیز قرار گیرند. تاکنون مطالعات اندکی بر روی شیوع عفونت نهفته HBV در IDUs ایرانی صورت گرفته است، با توجه به اهمیت بالینی این عفونت بر ان شدید تراویانی عفونت نهفته ویروس هپاتیت B را در مردان معتاد به مواد مخدر تزریقی تعیین نماییم.

روش کار

این مطالعه به صورت مقطعی بر روی ۱۵۳ IDUs در شهر اراک انجام گرفت. همه اینها سابقه حداقل ۳ ماه تزریق مواد مخدر و حضور در زندان را داشتند. پس از اخذ رضایت نامه و تکمیل فرم اطلاعاتی شامل مشخصات دموگرافیک از بیماران ، نوع ماده مخدر مصرفی (کراک، کوئیستال، نورجیزک، تمجیزک، تریاک و هروئین) و مدت زمان مصرف ماده مخدر، نمونه خون گرفته شد.

کراک واقعی یک ماده محرك و فرم الکالینه کوکائین است اما انچه که در ایران به عنوان کراک مصرف می شود هروئین فشرده است که با داروهای psychedelic ، امونیاک و امفتامین ترکیب شده است. بوپرونورفین یا نورجیزک در بازار ایران با نام های تمجیزک و اورجیزک موجود است. anti-anti-HBs (Hepatitis B surface antibody) و HBsAg anti-HCV (Hepatitis C virus antibody) ، HBC روش الایزا با استفاده از کیت Enzygnost، Dade Behring، Marburg GmbH, Germany) بررسی شدند.

Vironostika HIV-1 ELISA anti-HIV با روش الایزا anti-HIV (bioMerieux, Durham, NC) بررسی گردید و نمونه های مثبت با Diaplus, San Francisco, USA) روش وسترن بلات (Tysis شدند. برای بررسی عفونت نهفته HBV با استفاده از کیت HBV-DNA (QIAamp DNA Mini Kit (Qiagen, Hilden, Germany) نمونه ها استخراج گردید و سپس توسط real time PCR با استفاده از Primer Design Ltd, Millbrook Technology

Rotor-Gene 6000 Campus, Southampton, UK (Corbett Research, Sydney, real-time thermal cycler Analytical detection Australia) به صورت کمی تعیین شد.

این کیت ۱۰۰ کپی از target template limits یافته ها با استفاده از نرم افزار SPSS ۱۶ و آزمونهای اماری t و chi-square (یا تست دقیق فیشر) تجزیه و تحلیل شد و مرز معنی داری اختلافات روی $P < 0.05$ قرار داده شد. داده ها به صورت means \pm standard deviations و در صورت لزوم عدد مطلق یا در حدود اطمینان (CI) نیز محاسبه گردید.

شیوع بالای عفونت HCV توان با شیوع پایین عفونت HIV و HBV را مشاهده کردیم که تعجب اور نیست زیرا تزریق مواد مخدرقوی ترین عامل خطر برای اکتساب عفونت HCV محسوب می‌شود و IDUs گروه در معرض خطر اصلی برای این عفونت می‌باشند.

نتیجه گیری

مطالعه ما نشان داد که anti-HBC ایزوله و عفونت نهفته ویروس هپاتیت B در معتادینی که درنواحی مرکزی ایران (با انديسيت پایین، برای HIV) زندگی می‌کنند بدون ارتباط با سن، نوع مواد مخدر مصرفی، مدت زمان تزریق مواد مخدر و عفونت HIV هم‌زمان بسیار اندک می‌باشد.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان مقاله از دانشگاه علوم پزشکی اراک، به جهت حمایت مالی از طرح فوق قدردانی می‌نمایند.

تنوع زیادی در شیوع عفونت HIV، HCV و HBV در جمعیت‌های مختلف IDUs گزارش شده است (۱۸). Shirin و همکارانش شیوع anti-HBC و HBsAg IDUs را در IDUs مثبت به ترتیب $\frac{1}{2}\%$ و $\frac{1}{3}\%$ می‌گزارند (۱۹). در حالیکه IDUs مثبت در $\frac{1}{16}\%$ HBsAg مثبت است عربستان سعودی و IDUs $\frac{1}{80}\%$ ویتمام مشاهده گردیده است (۲۰). در مطالعه ای در اسپانیا بر روی معتادین به مواد مخدر تزریقی میزان anti-HBC مثبت $\frac{1}{72}$ بود (۲۱) در حالیکه HBsAg و anti-HBC به ترتیب در $\frac{1}{72}$ و $\frac{1}{51}$ IDUs جورجیا (۲۳) و $\frac{1}{40}$ و IDUs ملبومن استرالیا (۲۴) مثبت گزارش شد. Novais و همکارانش شیوع عفونت HCV را در IDUs بزریل $\frac{1}{33}$ گزارش کرند (۲۵). در مطالعه ای دیگر بر روی IDUs ویتنام فراوانی HIV و HCV به ترتیب $\frac{1}{74}$ و $\frac{1}{42}$ بود (۲۱). Anti-HCV و anti-HIV به ترتیب در $\frac{1}{68}$ و $\frac{1}{1}$ معتادین به مواد مخدر تزریقی ملبومن استرالیا مشاهده گردید (۲۶). در مطالعه ما فراوانی عفونت HBsAg، HCV، HBV و anti-HBC به ترتیب $\frac{1}{59}$ و $\frac{1}{22}$ و $\frac{1}{72}$ بود. در این مطالعه، ما

REFERENCES

1. McMahon BJ. Natural history of chronic hepatitis B - clinical implications. Medscape J Med. 2008; 10(4):91.
2. Lavanchy D. Hepatitis B virus epidemiology, disease burden, treatment, and current and emerging prevention and control measures. J Viral Hepat 2004; 11: 97-107.
3. Merat S, Malekzadeh R, Rezvan H, Khatibian M. Hepatitis B in Iran. Arch Iran Med 2000; 3: 192–201.
4. Carman WF. The clinical significance of surface antigen variants of hepatitis B virus. J Viral Hepat 1997; 4 (Suppl. 1): 11-20.
5. Zuckerman AJ. Effect of hepatitis B virus mutants on efficacy of vaccination. Lancet 2000;355: 1382-1384
6. Liang TJ, Blum HE, Wands JR. Characterization and biological properties of a hepatitis B virus isolated from a patient without hepatitis B virus serologic markers. Hepatology 1990; 12: 204-212.
7. Ackerman Z, Wands JR, Gazitt Y, Brechot C, Kew MC, Shouval D. Enhancement of HBsAg detection in serum of patients with chronic liver disease following removal of circulating immune complexes. J Hepatol 1994;20: 398-404
8. Chemin I, Zoulim F, Merle P et al. High incidence of hepatitis B infection among chronic hepatitis cases of unknown aetiology. J Hepatol 2001; 34: 447–454.
9. Azadmanesh K, Mohraz M, Aghakhani A, Edalat R, Jam S, Eslamifar A, Banifazl M, et al. Occult hepatitis B virus infection in HIV-infected patients with isolated hepatitis B core antibody. Intervirology. 2008; 51(4):270-4.

10. Torbenson M, Thomas DL. Occult hepatitis B. Lancet Infect Dis 2002; 2:479- 486.
11. Hamkar R, Aghakhani A, Soufian S, Banifazl M, Ghavami N, Nadri M, et al. Surface gene mutations of hepatitis B virus among high-risk patients with occult hepatitis B virus infection. Diagn Microbiol Infect Dis. 2009 Nov 9. DOI: 10.1016/j.diagmicrobio.2009.10.006
12. Hu K. Occult hepatitis B virus infection and its clinical implication. J Viral Hepat. 2002; 9(4):243-57
13. Neau D, Winnock M, Jouvencel AC, Faure M, Castera L, Legrand E, et al. Occult hepatitis B virus infection in HIV-infected patients with isolated antibodies to hepatitis B core antigen: Aquitaine cohort, 2002-2003. Clin Infect Dis 2005; 40:750–753.
14. Nunez M, Rios P, Perez-Olmeda M, Soriano V. Lack of ‘occult’ hepatitis B virus infection in HIV-infected patients. AIDS 2002; 16:2099–2101.
15. Shire NJ, Rouster SD, Rajicic N, Sherman KE. Occult hepatitis B in HIV-infected patients. J Acquir Immune Defic Syndr 2004; 36:869–875.
16. Hofer M, Joller-Jemelka HI, Grob PJ, Luthy R, Opravil M. Frequent chronic hepatitis B virus infection in HIV-infected patients positive for antibody to hepatitis B core antigen only. Swiss HIV Cohort Study. Eur J Clin Microbiol Infect Dis 1998; 17:6–13.
17. Piroth L, BinquetC, VergneM, Minello A, LivryC, Bour JB, Buisson M, et al. The evolution of hepatitis B virus serological patterns and the clinical relevance of isolated antibodies to hepatitis B core antigen in HIV infected patients. J Hepatol 2002; 36:681–686.
18. Wiessing L, Nardone A. Ongoing HIV and viral hepatitis infections in IDUs across the EU, 2001–2005. Euro Surveill 2006; 11(11): E0611232.
19. Shirin T, Ahmed T, Iqbal A, Islam M, Islam MN. Prevalence and risk factors of hepatitis B virus, hepatitis C virus, and human immunodeficiency virus infections among drug addicts in Bangladesh. J Health Popul Nutr 2000; 18: 145-50.
20. Njoh J. The prevalence of hepatitis B surface antigen (HBsAg) among drug-dependent patients in Jeddah, Saudi Arabia. East Afr Med J 1995; 72: 198-9.
21. Quan VM, Go VF, Nam le V, Bergenstrom A, Thuoc NP, Zenilman J, et al. Risks for HIV, HBV, and HCV infections among male injection drug users in northern Vietnam: a case-control study. AIDS Care. 2009; 21(1):7-16.
22. Santana Rodriguez OE, Male Gil ML, Hernandez Santana JF, Liminana Canal JM, Martin Sanchez AM. Prevalence of serologic markers of HBV, HDV, HCV and HIV in non-injection drug users compared to injection drug users in Gran Canaria, Spain. Eur J Epidemiol 1998; 14: 555-61
23. Kuniholm MH, Aladashvili M, Del Rio C, Stvilia K, Gabelia N, Chitale RA, et al. Not all injection drug users are created equal: heterogeneity of HIV, hepatitis C virus, and hepatitis B virus infection in Georgia. Subst Use Misuse. 2008;43(10):1424-37
24. Miller ER, Hellard ME, Bowden S, Bharadwaj M, Aitken CK. Markers and risk factors for HCV, HBV and HIV in a network of injecting drug users in Melbourne, Australia. J Infect. 2009; 58(5):375-82.
25. Novais AC, Lopes CL, Reis NR, Silva AM, Martins RM, Souto FJ. Prevalence of hepatitis C virus infection and associated factors among male illicit drug users in Cuiabá, Mato Grosso, Brazil. Mem Inst Oswaldo Cruz. 2009; 104(6):892-6.